

Utrecht 900 jaar

Utrecht is jarig. In 2022 wordt er gevierd dat Utrecht 900 jaar stadsrechten heeft.

Op 2 juni 1122 gaf keizer Hendrik V de Utrechters stadsrechten. Daarmee werd Utrecht officieel een stad. Als bijna de eerste stad van het land. Utrecht was in de middeleeuwen zelfs de belangrijkste en grootste stad van de Noordelijke Nederlanden. De stad viert deze verjaardag met een mooi programma voor, door en met zoveel mogelijk Utrechters



Vanaf Stadsdag op 2 juni t/m 11 november, de feestdag van de Utrechtse beschermheilige Sint Maarten, zijn er allerlei festiviteiten. Met als thema voor het 'verjaardagsfeest': 'Stad zonder muren'

De vrouwenbibliotheek is bij de viering betrokken geraakt via vrijwilligster Gianna. Zij speelt mee in de speciaal voor Utrecht 900 door Theater Oester gemaakte voorstelling *Als de muren konden praten*. De missie van de opvoering is het creëren van erkenning en herkenning voor de Utrechtse regenbooggemeenschap. De voorstelling is te zien op 24, 25 en 26 juni in het Michaëlskapel in de Domtoren. Aan bod komt de roze/LHBTIQ-geschiedenis met alle hoogte- en dieptepunten: de sodomieprocessen, de vrede van Utrecht enzovoort. Tegelijk met de voorstelling kan je een roze wandeling in de stad lopen en is er een tentoonstelling, ook in het Michaëlskapel.



Omdat de vrouwenbibliotheek in haar geschiedenis een belangrijke, ondersteunende rol heeft gehad voor met name lesbische vrouwen en er veel informatie en romans in de collectie te vinden zijn, heeft Gianna voorgesteld dat de bibliotheek ook van zich laat horen. Theater Oester geeft ons ruimte in haar programmaboekje en op de tentoonstelling. Daar verwijst een QR-code naar verschillende artikelen en *een speciale pagina* hier op onze website. Over de komende weken en maanden zullen we meer en meer online publiceren: over speciale titels in onze collectie, over relevante roze en 'queer'-recensies op onze website, over de geschiedenis van de vrouwenbibliotheek, over Utrechtse schrijfsters en nog meer. We zullen, is de verwachting, ook activiteiten in de bibliotheek hebben.

Juni nieuwsbrief

Beste leensters, leners en andere belangstellenden,



Utrecht viert dit jaar dat het als bedankje van de Duitse keizer Hendrik V in 1122 stadsrechten heeft gekregen.

Vanaf Stadsdag op 2 juni t/m 11 november, de feestdag van de Utrechtse beschermheilige Sint Maarten, zijn er allerlei

festiviteiten.

Met als thema voor het 'verjaardagsfeest': 'Stad zonder muren'



De vrouwenbibliotheek is bij de viering betrokken geraakt via Gianna, een van onze vrijwilligsters die ons helpt met de catalogus en allerlei andere hand- en spandiensten. Zij speelt mee in een voorstelling die speciaal voor Utrecht 900 is geschreven en wordt uitgevoerd door *theater Oester*, een amateurtheatervereniging met als missie: erkenning en herkenning voor de Utrechtse regenbooggemeenschap creëren. De voorstelling **Als de muren konden praten** is op 24, 25 en 26 juni in de Michaëlskapel in de Domtoren en wil de roze/LHBTIQ geschiedenis laten zien met alle hoogte- en dieptepunten daarin, de sodomieprocessen, de vrede van Utrecht etc. Tegelijk met de voorstelling kan je een roze wandeling in de stad lopen en is er een tentoonstelling, ook in de Michaëlskapel.

Meer info: <https://www.theateroester.nl/>

Omdat de vrouwenbibliotheek in haar geschiedenis een belangrijke, ondersteunende rol heeft gehad voor m.n. lesbische vrouwen en er veel informatie en romans in de collectie te vinden zijn, heeft Gianna voorgesteld dat wij ook meedoen en van ons laten horen. Theater Oester geeft ons ruimte in haar programmaboekje en op de tentoonstelling. Die zal ter plaatse niet heel uitgebreid zijn, maar er zal verwezen worden naar verschillende artikelen en een speciale pagina op onze website. Komende weken en maanden tot in november zullen we stukje bij beetje een en ander digitaal publiceren: over speciale titels in onze collectie, over relevante roze en 'queer'-recensies op onze website, over de geschiedenis van de vrouwenbibliotheek, over Utrechtse schrijfsters en nog meer. We zullen ook nog kijken wat we in de bibliotheek zelf kunnen doen.



Andere (vrouwen-) activiteiten in de 900 jaar oude stad:

* Er is een speciale en bij het thema passende opera geschreven en gecomponeerd, de stadsopera **Trijn**. De opera gaat over



de Utrechtse verzetsheldin **Trijn van Leemput** (±1530-1607), die in 1577, aan het begin van de 80-jarige oorlog, met een groep vrouwen het toenmalige Vredenburg-kasteel bestormt. Het kasteel was in opdracht van de Spaanse keizer Karel V gebouwd. De burgers van Utrecht eisten dat het kasteel gesloopt zou worden, maar de Staten van Utrecht waren hier op tegen. De bestorming leidde uiteindelijk tot de sloop van het kasteel en met het afbreken van de dwangburcht werd de stad na een periode van bezetting weer van de Utrechtse zelf. Op min of meer dezelfde plek als destijds de bestorming zal **Trijn** worden uitgevoerd op 12, 18 en 19 juni in de grote zaal van TivoliVredenburg. Ruim 200 musici, zangers, acteurs en dansers uit heel Utrecht zijn betrokken bij de opera.

Trijn van Leemput ligt begraven in de Domkerk. Haar standbeeld staat bij de Zandbrug, aan het begin van de Oudegracht bij de Nieuwekade en Asch van Wijckskade.

Meer info: <https://stadsoperatrijn.nl/>

* Andere vrouwen die muren afbreken in het Volksbuurtmuseum en later het Stadskantoor. Het project **Vrouwen die muren afbreken** bestaat uit een boek en een reizende tentoonstelling met tien verhalen en portretten uit het boek en uit empowerment workshops door vrouwen uit het boek in vier Utrechtse wijken. Het boek bevat 22 verhalen en foto's over Utrechtse vrouwen die op diverse manieren figuurlijk muren afbreken in de samenleving.



Vrouwen die vooroordelen teniet doen op het gebied van huidskleur, seksuele voorkeur, geloof en culturele achtergrond, vrouwen die mensen verbinden. De reizende tentoonstelling is van 1 juni t/m 29 september te vinden in het Volksbuurtmuseum en van 1 t/m 27 oktober in het Stadskantoor.

Meer info: <https://volksbuurtmuseum.nl/vrouwen-die-muren-afbreken/>

* Op vrijdag 3 juni vindt vanaf 19u in de binnenstad van Utrecht de **Catharina Dansparade** plaats, als een ode aan alle grootmoeders, moeders en dochters van Utrecht. De stichting Catharina heeft als doel het 'empoweren' van vrouwen en de vrouwelijke kracht in iedereen ter bevordering van een veilige, vrouwvriendelijke wereld, met als gevolg liefde, respect en veiligheid voor iedereen. Ze zouden ook graag zien dat alle bewoners van de stad het verhaal van *Catharina van Alexandrië* leren kennen. Sinds 1122 zijn er meerdere plekken in de stad naar haar vernoemd: de Catharijnesingel, de Catharinakathedraal, het Catharijneconvent en ook Hoog Catharijne. Catharina van Alexandrië was een jonge, zeer belesen vrouw van koninklijke komaf, bestudeerde de filosofie van Plato en anderen en was thuis in wiskunde en de kennis der sterren, planeten en kosmische verschijnselen. Ondanks veel tegenwerking bleef ze trouw aan zichzelf, wees tot 3 keer toe het huwelijksaanzoek van keizer Maxentius af en werd uiteindelijk door hem onthoofd. De dansparade zal met een kleurrijke, dansende stoet artiesten en deelnemers dwars door Utrecht trekken, langs het leven van Catharina van Alexandrië, en even halhouden op acht verschillende plekken. Daar zullen optredens te horen zijn, van een Joods Sefardisch lied door Anass Habib, optredens van Tuna Novata Femenina, zikr-meester Sabri Saad el-Hamus, de oriëntaalse danseres Yazila, en de honderd zingende vrouwen van Tobin Singing Society.

Meer info (met leuke dansende afbeelding!): <https://catharina.nu/>

Onlangs uitgebrachte andere titels

- Lange tijd heeft *Anjet Daanje* weinig aandacht gekregen voor haar romans. Sinds *De herinnerde soldaat* en het vervolgens herdrukte *Gezel in marmer* is dat veranderd. Tot genoegen van veel lezers en ook 'onze' recensenten. Ze liet zich voor haar nieuwe roman inspireren door het leven en werk van Emily Brontë. en borduurt voort op de ingenieuze verhaalstructuur van *Wuthering Heights*. Die 19e eeuwse roman heeft twee vertellers en bevat een verhaal over twee generaties. In **Het lied van**

ooievaar en dromedaris leren we door de ogen van elf vertellers Eliza May Drayden kennen, schrijfster van een uitzonderlijke roman, die tijdens haar leven werd verguisd, maar die in de loop van 170 jaar door steeds meer lezers als een meesterwerk wordt gezien. Over haar leven is bitter weinig bekend, de omstandigheden waaronder ze stierf zijn een mysterie, en naast haar roman is de enige tekst die ze heeft nagelaten een aantekenboekje met daarin geheimzinnige tekeningen, gedichten en tabellen.

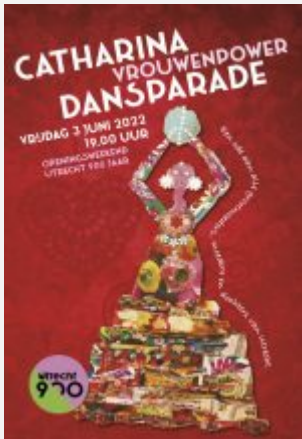
Tegelijk met de roman verschijnt de dichtbundel **Dijende gronden** met door Anjet Daanje vertaalde poëzie van *Emily Brontë* aangevuld met gedichten van Annet Daanje zelf.

Bij het opruimen en doorzoeken van de thrillerkasten in de vrouwenbieb kwam ik ook twee thrillers van haar hand tegen: *De blinde fotograaf* en *Suikerbeest*.

- Zelf had *Nina Polak* plannen om met haar vriendin in het noorden van Groningen te gaan wonen, in de stilte. Dat ging uiteindelijk niet door, maar het vormde de inspiratie voor haar 'lekkere' roman **Buitenleven**, een liefdesrelaas over twee vrouwen die de stad verlaten om in het noorden op het platteland gaan wonen. De vrouwen doen hun best om te aarden, bang als ze zijn dat de nieuwe omgeving hen zal afwijzen. Het verloopt echter allesbehalve gladjes, maar dat komt vooral door een tv-psychiater uit een naburig dorp die zich aan hen opdringt. Deze dominante Eva, een schrijfster van zelfhulpboeken, ontketent een lesbisch drama. Het uitgestrekte noorden wordt het strijdtoneel voor grote dromen, demonen, vrouwelijke ego's en vooroordelen.

- **Langs de kustlijn** van *Dorthe Nors* wordt omschreven als een roman. Of het dat is? Die westelijke kustlijn van Denemarken met de woeste zee, de eeuwenoude paden en de mooie landschappen begint bij Skagen in het noordelijkste puntje van Jutland en loopt uiteindelijk tot aan de Nederlandse Waddenzee met als eindpunt Den Helder. De Deense schrijfster vertelt in een meanderend en knap verhaal over de taal van de plekken waar ze langskomt, de geschiedenis, de mensen die er wonen en de wonderlijke kracht van de natuur. Ze het verbindt het verhaal met haar eigen geschiedenis, en de herinneringen die aan deze plekken kleven. Twee van haar grote liefdes komen hier samen: paden en literatuur.

- De Frankfurter Allgemeine Zeitung schreef over **Lot** van *Zeruya Shalev* "Lot gaat over noodlottige persoonlijke



verwikkelingen maar ook over de desillusie van Israël. Een zeer relevant verhaal.” Om haar familie beter te begrijpen, of misschien om aan hen te ontsnappen, gaat Atara op zoek naar Rachel, de eerste vrouw van haar vader, het grote taboe van Atara’s jeugd. Rachel vocht naast haar vader in de ondergrondse beweging die streed voor de onafhankelijkheid van Israël. De idealistische Rachel lijkt het verleden te belichamen – ze is inmiddels een weduwe die verlangt naar de vurigheid van vervlogen dagen en die ongerust kijkt naar het land waar ze voor gevochten heeft en de nalatenschap die ze achterlaat. Maar naarmate er steeds meer van het verleden wordt onthuld, werpt het een grotere schaduw op het heden en de toekomst en confronteert het alle personages met vragen over het lot, controle, verantwoordelijkheid, geloof, teleurstelling en liefde.

- **De overgang van Venus** wordt gezien als het meesterwerk van de Australische schrijfster *Shirley Hazzard*, geschreven in 1995 en nu vertaald. Het is het verhaal van twee weeskinderen, de zussen Caroline en Grace Bell. Ze verlaten na de Tweede Wereldoorlog Australië om een nieuw leven te beginnen in Engeland. Caroline is de impulsiefste van de twee en stort zich in allerlei avonturen en relaties die tot mislukken gedoemd zijn. Met de jaren leert ze dat liefde en lust eigenlijk vooral verdriet opleveren. Grace daarentegen is kalm en rustig, en haar huwelijk lijkt lange tijd gelukkig te zijn. Door de decennia heen kruisen de paden van de zussen elkaar.

- In **Verre vaders** beschrijft de Italiaanse schrijfster *Marina Jarre* beeldend en precies het verhaal van haar bijzondere jeugd, die begint in Letland in de jaren 1920 en '30. Ze wordt geboren in een gecompliceerd gezin: haar ongrijpbare, knappe vader – een Letse jood die in 1941 omkwam in de holocaust -, haar strenge moeder – een Italiaanse protestante die Russische literatuur vertaalde; haar zus, haar Letse grootouders. Marina Jarre vertelt over haar kindertijd en puberteit, eerst als Duitstalige minderheid in Riga, en over haar leven daarna in Italië. Na de scheiding van haar ouders in 1935 wordt ze naar haar grootouders van moederskant gestuurd, Franstalige protestanten in de Alpenvalleien ten zuidwesten van Turijn, geen vanzelfsprekend thuis voor een joodse in fascistische Italië. Deze memoires worden wel vergeleken met *De jaren* van Annie Ernaux. Ze gaan over tijd, taal, vrouwelijkheid, verbondenheid en vervreemding, en centraal staat de vraag wat een thuis betekent voor degenen die er geen hebben, of juist meer dan één.

- In **Detransitie, baby** schetst *Torrey Peters* het verhaal van Reese. Ze had het goed voor elkaar: een liefdevolle relatie met Amy, een appartement in een van de betere wijken van New York, en een niet al te vervelende baan. Zo had ze een leven opgebouwd waarvan de meeste transvrouwen alleen maar dromen. En ook de vervulling van haar diepste wens – moeder worden – leek nabij. Maar dan besluit Amy om weer als man/Ames te gaan leven, en Reese’ leven stort in. Ames blijft ernaar verlangen het contact met Reese te herstellen. Als Ames’ nieuwe geliefde, Katrina, zwanger van hem wordt, stelt hij voor om het ouderschap te delen en de baby met z’n drieën grootte brengen.

- *Hengameh Yaghoobifarah* is een Duits journaliste en schrijfster. Ze schrijft columns voor Die Tageszeitung en is redacteur bij het queer feministische Missy Magazine. Haar debuutroman **Ministerie van dromen** lijkt gebaseerd op haar eigen jeugd, werd een bestseller in eigen land en is een aanklacht tegen racistisch Europa. Het gaat over twee zussen, Nas en Nushin, die samen van alles overleefden: de migratie naar Duitsland, het verlies van hun vader, de emotionele afwezigheid van hun moeder en het ongeplande moederschap van Nushin. De wereld van Nas stort in als haar zus met een auto tegen een boom rijdt. De politie houdt het op een ongeluk, Nas vermoedt zelfmoord. Hoewel een kind niet in haar leven als vrijgevochten Berlijnse queer past, neemt Nas de zorg voor haar nichtje op zich. Al snel ontdekt ze dat Nushin, die ze zo goed dacht te kennen, zelfs voor haar geheimen had. Dat roept de vraag op hoe het ongeluk is gebeurd

- In haar essay-achtige romandebuut **Diepdieplauw** onderzoekt *Nikki Dekker* onze relatie met de dieren onderwater, waarvan we maar weinig begrijpen; met de mensen om ons heen, die vaak al even raadselachtig zijn; en vooral de relatie met onszelf. Welke identiteiten meten we onszelf aan en wanneer laten we die weer los? “Een doortastend en intelligent boek over opgroeien, biseksualiteit en non-monogame relatievormen.” en “...onderdompelen in mooie zinnen en fascinerende verhalen. Menselijke relaties weerspiegeld in het wonderlijke leven onder water. Ontroerend, herkenbaar, dromerig, leerzaam, vertederend, mooi...” (Goodreads)

*Ook deze maand zijn er weer heel veel nieuwe titels, te veel om allemaal te beschrijven, en zoals altijd maak ik een zo goed mogelijke selectie van boeken (dit keer met aandacht voor ‘queer-romans), die ik vrijwel altijd zelf nog niet gelezen heb. Daarbij doe ik soms boeken en schrijfsters te weinig recht. Eén ervan is **Koud genoeg voor sneeuw**, een novelle die de Australische *Jessica Au* 11 jaar na haar debuut uit heeft gebracht. Verschillende recensies zijn zo enthousiast dat ik het alsnog wil vermelden. De plot lijkt vrij simpel: een moeder en dochter gaan voor het eerst in hun volwassen levens samen op reis. Ze maken een rondreis door Japan, waar ze musea bezoeken, winkelen, wandelen en uit eten gaan. Deze reis vormt

de drijvende kracht van een verhaal met mooie beschrijvingen en observaties van het hoofdpersonage, de dochter. Het gebrek aan contact tussen moeder en dochter is regelmatig goed voelbaar, ondanks de Japans aandoende ingetogen schrijfstijl, waarbij emoties op gepaste afstand blijven. Het leest '.... als een stille meditatie'. (Parool)

Titels van deze maand zonder beschrijving

- *Stilstaand water* van Maria Broberg (Zweeds debuut)
- *Lavery en zoon* van Jo Browning Wroe (debuut)
- *Het derde land* van Karina Sainz Borgo (Venezuela)
- *De tijdonkenner* van Ilse Ceulemans
- *Wie is die vrouw* van Elke Geurts
- *Hier zijn is niet de bedoeling* van Lauranne van Grinsven (debuut)
- *Het begin en zijn oneindigheid* van Corinne Heyrman
- *Identitti* van Mithu Sanyal ("origineel debuut")
- *Dit kan pijn doen* van Stephanie Wrobel
- *De bakvis* van Nadia de Vries
- *De maarschalk* vertelt Zora del Buono ("uiterst origineel")
- *Stilleven* van Sarah Winman

Verhalen

- Over de debuut-verhalenbundel van *Joke van Vliet*: "Alhoewel **Wanneer de herten komen** het debuut is van Joke van Vliet (1970), heb je nergens het idee dat er een onervaren auteur aan het woord is. In tegendeel, de verhalen in de bundel getuigen van een mate van doorleefdheid die bij menig ervaren ontbreekt. Ze pakt de lezer bij de lurven en neemt deze mee in haar wereld die lijkt op de onze maar met een verontrustende en ontregelende laag van angst en geweld zonder dat dit er duimendik bovenop ligt. En alles verteld in een rustige, empathische, onverstoorbare en indringende stijl. Het zijn verhalen die soms nopen tot herlezing waardoor er nog meer te ontdekken valt. Volgens de achterflap werkt Joke van Vliet aan haar eerste roman. Het is altijd afwachten maar haar debuut wekt grote verwachtingen op."



Non-fictie

- *Etta Palm (1743-1799)* is voor velen een onbekende, maar de van oorsprong Groningse deed mee in de Franse Revolutie van 1789, correspondeerde met stadhouder Willem V en zette zich als een van de eerste in voor 'de vrouwenzaak'. *Wil Schackmann* schreef haar levensverhaal in **Etta Palm: van Nederlands eerste feministe tot staatsvijand** en neemt de lezer mee naar ontmoetingen met beroemde filosofen, revolutionairen en staatsmannen. Etta vond nl. dat het 'Vrijheid, gelijkheid en broederschap' niet alleen een einde moest maken aan de ongelijkheid tussen de adel en het gewone volk, maar ook aan die tussen man en vrouw. Snel erna raken Nederland en Frankrijk in oorlog en dan blijkt er voor een 'feministe' geen plek meer te zijn.

- *Madeline Miller*, *Marion Bradley* en *Pat Barker* schreven over de vrouwen van Troje, *Jennifer Saint* over Ariadne, en nu bespreekt *Natalie Haynes* in **De kruik van Pandora** tien verschillende verhalen uit de Griekse mythologie waarbij ze de vrouwen centraal stelt. Als startpunt heeft ze Pandora genomen, met haar kruik (die doos kwam later pas), en in nog negen verhalen zijn de stemmen te horen van Hera, Artemis, Penelope en vele andere vrouwen. Vaak werden ze afgeschilderd als monsterlijk, wraakzuchtig of gewoon kwaadaardig. Pandora bijvoorbeeld, iedereen kent haar als de eerste vrouw die alle chaos en ellende in de wereld heeft losgelaten, maar in het oorspronkelijke verhaal van Hesiodus handelde zij niet uit kwade wil. Ook de verhalen over Medea en Phaedra zijn genuanceerder dan hervertellingen ons laten geloven.

- Nog meer mythologie, maar dan uit de Edda. **Het hart van de heks** van *Genevieve Gornichec* is een hervertelling van de oude Noorse verhalen verteld uit het oogpunt van Angrboda, een vrouwelijke rijpreus die later bestempeld wordt als heks. Ze weigert oppergod Odin om hem haar kunsten te leren, en wordt ter dood veroordeeld. Haar hart wordt uitgerukt en ze wordt tot drie keer toe verbrand op de brandstapel, maar na de derde keer weet ze te ontvluchten. Ze komt terecht in het IJzerwoud. Loki komt haar achterna en geeft haar haar hart terug. Zo begint een ongewone vriendschap en Loki wordt haar echtgenoot. Samen krijgen ze drie kinderen. Hel, een meisje dat de sporen van de dood in zich draagt, Fenrir die als wolf ter wereld komt en Jormungand die als slang geboren wordt. Angrboda probeert zichzelf en haar kinderen

verborgen te houden voor de alziende Odin, vooral omdat ze heeft voorzien dat haar kinderen een rol spelen in het einde van de wereld en misschien zelfs in het einde van de Goden.

- Nog meer uit het noorden: in **Schildmaagd** belicht *Nancy Marie Brown* de onbeschreven, fascinerende geschiedenis van krijgsvrouwen in de Vikingtijd. De geschiedenis van de Vikingen spreekt vaak tot de verbeelding, maar de rol van vrouwen daarin is doorgaans onderbelicht. In 2017 wezen DNA-testen uit dat er in ieder geval één schildmaagd heeft bestaan: een krijgsvrouw die met haar wapens is begraven in de Vikingstad Birka, net buiten Stockholm. *Nancy Marie Brown* noemt haar Hervor, naar de befaamde schildmaagd uit de saga's. Ze maakt mede op basis van archeologische bronnen aannemelijk dat er wel degelijk krijgsvrouwen bestaan hebben die zij aan zij vochten met de Vikingen. "....een meeslepend en fraai geschreven boek".

- De New Yorkse theatermaker en schrijfster *Sarah Ruhl* beschrijft in **Glimlach** haar verhaal nadat ze kort na haar bevalling 's morgens wakker wordt en merkt dat de linkerkant van haar gezicht volledig verlamd is. Ze had een succesvolle carrière, een gelukkig huwelijk en nu dus ook een tweeling, maar haar gezicht is niet langer in staat om haar gevoelens en bedoelingen accuraat over te brengen. De ondertitel **Over moederschap en vrouwelijkheid in een maatschappij vol verwachtingen** geeft de inhoud van haar overpeinzingen over de uitdaging die de verlamming met zich meebrengt goed weer.

- In **Anders** buigt primatoloog *Frans de Waal* zich over verschillen in sekse en gender bij de mensen en dieren. Hij maakt hierbij gebruik van zijn grote kennis van chimpansees en bonobo's. Wat is het geheim van de door vrouwen geleide vreedzame samenleving van bonobo's? En wat kunnen wij mensen leren van mannelijke dominantie en territorialiteit bij chimpansees? Tegenwoordig wordt vaak beweerd dat genderverschillen het resultaat zijn van sociale vorming, maar De Waal toont aan dat het een biologische basis heeft. Hij behandelt onderwerpen als genderidentiteit, seksualiteit, gendergerelateerd geweld, vriendschap en zorgzaamheid, en wil laten zien dat de evolutionaire biologie bijdraagt aan een genuanceerder cultureel begrip van gender.

Activiteiten in Utrecht en daarbuiten:

- Deze zomer kun je met Salon Saffier meewandelen door literair Utrecht. Op 19 juni kan dat weer met biografe *Petra Teunissen* in de wandeling **Utrecht, zoals Clare Lennart het toen zag**. In de zomer van 1926 kwam Clare Lennart (1899-1972) in Utrecht wonen. Haar eerste indrukken van de Domstad legde ze vast in het nostalgische verhaal *Utrecht, zoals ik het toen zag*. Daarin vertelt *Clare Lennart* hoe ze via haar vele wandelingen het middeleeuwse Utrecht leerde kennen en liefhebben. Tijdens de wandeling wordt langs de verschillende plaatsen gelopen waar Clare Lennart woonde, plekken die belangrijk voor haar waren en waar ze haar populairste romans schreef. Al wandelend vertelt *Petra Teunissen* over de ontstaansgeschiedenis van *Clare Lennarts* oeuvre en over de grote rol van Utrecht in het soms turbulente leven van de schrijfster.

Meer info: <https://www.salonsaffier.nl/Programma+informatie.php?id=306&nav=2>

- Landhuis Oud Amelisweerd in Utrecht is weer open. T/m 31 juli is er een expositie van kunstenaressen **Amie Dicke** (1978), die foto's uit modetijdschriften, krantenknipsels en kunstboeken bewerkt. Vanuit haar fascinatie voor de mode-industrie levert Amie Dicke commentaar op de heersende schoonheidsidealen die gelden voor vrouwen. In de afgelopen jaren ontwikkelde ze verschillende technieken om beelden te bewerken: ze schuurt delen weg, snijdt ze in of bedekt ze met inkt of make-up. Zo laat ze je opnieuw naar een beeld kijken. In deze tentoonstelling komt een selectie werken uit de afgelopen 20 jaar samen, die in dialoog gaan met de historische binnenruimtes van het landhuis.

Maar info: <https://landhuisoudamelisweerd.nl/centraalmuseum-amiedicke/>

Bibliotheeknieuws:

- In juni zal de bibliotheek open zijn op de aangegeven tijden. Iedereen die wil komen rondkijken en/of boeken lenen en terugbrengen is van harte welkom.

- Onze 'Utrecht 900 jaar'- pagina is in opbouw en ontwikkeling (zie ook hiervoor). We hopen op wat extra hulp bij onze plannen en zoeken o.a. mensen die in de recensies en/of collectie/catalogus van de vrouwenbibliotheek willen 'duiken' om te kijken wat relevant en/of interessant is, en er iets over willen schrijven voor op de website. Dat kan ook over meer specifieke onderwerpen, zoals bijv. Utrechtse schrijfsters.

We zijn erg blij met extra 'handen', dus als het je iets lijkt om mee te gaan doen, hoor ik dat graag van je.

Nieuwe boeken in de bibliotheek

Geen tijd verliezen, Jeanne Bieruma Oosting 1898-1994 van Jolande Withuis, *Zee nu* van Eva Meijer, *We need to talk about Kevin* van Lionel Shriver, *Hier zijn is niet de bedoeling* van Lauranne van Grinsven, *Echte vrouwen krijgen een kind* van Liesbeth Smit, *Etta Palm; van Nederlands eerste feministe tot staatsvijand* van Wil Schackmann

Nieuwe recensies van deze maand als link bijgevoegd:

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/05/16/de-geheugenpolitie-door-yoko-ogawa/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/05/19/wormmaan-door-mariken-heitman/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/05/25/verdriet-en-boterkoek-door-margalith-kleijwegt/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2022/05/29/handboek-voor-vrouwen-met-mysterieuze-kwalen-door-sarah-ramey/>

De leenbijdrage voor 2022 is opnieuw vastgesteld op € 26,-. Je kunt hiervoor onbeperkt boeken lenen en/of vriendin/vriend van de bibliotheek zijn.

Iedereen die boeken leent en/of wil gaan lenen wordt vriendelijk verzocht dit bedrag over te maken.

We hebben een **nieuw banknummer NL18 RABO 0366 0430 05** ten name van *Stichting Es Scent ovv naam en 'leenbijdrage 2022'*. Meer overmaken om de vrouwenbibliotheek extra te ondersteunen mag natuurlijk altijd. Eenmalig een boek lenen kan ook. De bijdrage hiervoor is € 1,- per boek, met een startbedrag van € 5,- per kalenderjaar. Op www.vrouwenbibliotheek.nl is meer informatie over de bibliotheek te vinden en veel recensies, de nieuwsbrief is ook te lezen via onze website.

Marjolein Datema

Utrecht, 31 mei 2022